

[Alfred Hansen]

Jeg har også i redegørelsen savnet en tilkendegivelse om regeringens holdning til P & Ts forhold. Jeg mener nok, at de kaotiske forhold i post- og telegrafvæsenet, navnlig i centralpostbygningen her i København, burde have foranlediget statsministeren til at knytte et par kommentarer dertil, eventuelt bebude, at ministeren for offentlige arbejder vil komme med en redegørelse, men heller ikke det har statsministeren fundet anledning til at kommentere.

Jeg havde også forventet, ikke mindst efter den livlige debat vedrørende B&W-forholdene her i sommerferien, at regeringen ville have åbnet samlingen med at bebude udarbejdelse af et lovforslag eller et lovinitiativ, så der kunne udarbejdes en hvidbog om B&W-forholdene.

Der er et par elementer i lovkataloget, som tiltaler os i retsforbundet. Det er måske nok småting, men vi lærer jo at blive nøjsomme her i tinget. Vi er tilfredse med, at der kommer en hurtigere tilbagebetaling af eksportoms og energifgifter. Vi er også tilfredse med, at regeringen har oplyst, at den via lovgivning vil sikre indvanderne mulighed for at stemme ved de kommunale valg.

Jeg vil gerne sige om den parlamentariske situation, at retsforbundet intet har imod, at fire partier på specifikke områder samarbejder om en lovgivning, men vi tager afstand fra, at blokpolitikken, som også praktiseres nu, og som for længst har spillet fallit, fortsat skal være kendetegnende for dansk politik. Vi mener ikke, at det er i overensstemmelse med det, man havde tænkt sig, da man udarbejdede den første grundlov i sin tid. Jeg tror i og for sig ikke, at det har været meningen, at et lille flertal skulle kunne majorisere lovforslag igennem tinget uden at tilgodese mindretallets synspunkter og holdninger. Vi er helt overbevist om, at mange af de påtrængende opgaver, som trænger til at blive løst, ikke vil blive løst, medmindre regeringen viser en mere fleksibel holdning med hensyn til at samarbejde med skiftende flertal fra sag til sag.

Vi har også i dag fået konstateret, at der er nogle opgaver, regeringen gerne vil have løst, men under henvisning til samarbejdet de fire partier imellem må man i øjeblikket konstatere, at der ikke er parlamentarisk mulighed derfor. Et lille råd til statsministeren: hvad med at undersøge, om der er andre

parlamentariske muligheder for at få løst disse påtrængende problemer? Det er måske dette tætte samarbejde med nogle bestemte partier, som gør, at så mange problemer endnu er uløste.

Til sidst blot et par kommentarer til vort eget dagsordensforslag, som i og for sig var tænkt som en håndsrekning til regeringen. Vi ved, at regeringen forhandler med DUC om en ændret koncessionsordning, men vi synes, det går for langsomt. Vi har på fornemmelsen, at hvis ikke denne forhandling resulterer i noget for samfundet tilfredsstillende, så kunne man måske fra regeringens side tænke sig en lovgivning vedrørende sikring af disse råstoffer for det danske samfund. Det er indeholdt i dette dagsordensforslag, at regeringen kunne tage temperaturen og få tilkendegivet, at der er et massivt flertal her i tinget for at bakke regeringen op i disse bestræbelser.

Jeg siger naturligvis tak for hr. Ole Espersens tilkendegivelse om, at forslaget som sådant og indholdet af dagsordensforslaget ikke har stødt socialdemokratiet, men at man af taktiske grunde ikke kan stemme for det. Det kan jeg beklage, men må naturligvis tage det til efterretning. Jeg kan nok forbaus over lidt mere over, at hr. Niels Helveg Petersen med stort set den samme begrundelse vil stemme imod vort dagsordensforslag.

Vi har tilkendegivet vor holdning, og jeg vil godt spørge, hvornår statsministeren mener at disse forhandlinger kan være afsluttet. Statsministeren har jo malende illustreret, hvor stor belastning det er for vort erhvervsliv og for samfundet, at oliepriserne er steget så meget, som de er. Det burde indicere og påvirke regeringen til at fremskynde ilandføring af olien fra Nordsøen. Jeg vil derfor gerne spørge statsministeren, hvornår vi i det danske samfund vil se den første olie fra Nordsøen.

Med hensyn til det af hr. Maisted fremsatte dagsordensforslag kan jeg sige, at retsforbundet godt kan stemme for det. Hvis vi stemte imod, så ville man faktisk have konstateret, at regeringens økonomiske politik havde løst erhvervslivets problemer, og det er der desværre alt muligt andet der tyder på at man ikke har. Det er selvfølgelig en noget ensidig dagsorden, men det er dagsordener meget ofte. Jeg vil gøre opmærksom på, at der er mange andre problemer i det danske